

زندگانی امام زین العابدین (ع)

رضا آقامیری

در تاریخ ولادت امام سجاد (علیه السلام) اختلاف است؛ .

بعضی ۱۵ جمادی الاولی از سال ۳۶ و بعضی ۵ جمادی الاولی از سال ۳۸ گفته اند .

والده مکرم آن حضرت، "شهربانو"، دختر یزگرد پادشاه ایران بود .

پس از غلبه سپاه اسلام بر ایرانیان در زمان عمر بن الخطاب، شهربانو را به اسارت گرفته، نزد عمر آوردند .

وی خواست شهربانو را بفروشد، ولی امیرالمؤمنین، علی (علیه السلام)

فرمود: "فروختن دختران پادشاهان جایز نیست اگر چه کافر باشند .

او را آزاد بگذار تا هر که را از مسلمانان می خواهد انتخاب کند .

"ایشان نیز امام حسین (علیه السلام) را انتخاب کردند و به ازدواج آن

حضرت در آمد و امام سجاد (علیه السلام) از ایشان متولد شدند .

نام آن امام بزرگوار، "علی"، کنیه آن حضرت "ابوالحسن" و "ابومحمد" است و مشهورترین القاب ایشان "زین العابدین"، "سجاد"، "سید الساجدین و العابدین"، "امین" و "ذوالثنات" است .

برطبق روایتی، امام باقر (علیه السلام) در توصیف پدر گرامی خویش فرمودند: "پدرم علی بن الحسین هرگز نعمتی از خداوند را یاد نکرد، مگر آنکه برای شکر آن نعمت سجده کرد و آیه ای از کتاب خدا را که در آن سجده باشد نخواند مگر آنکه سجده کرد و هر گاه حق تعالی شری را که از آن بیمناک بود دفع می کرد، یا مکر مکرکننده ای را از او دور می کرد، سجده می کرد و هر گاه از نماز واجب فارغ می شد، سجده می کرد و هر گاه توفیق می یافت که بین دو نفر آشتی برقرار کند، به شکرانه آن سجده می کرد و اثر سجود در تمام مواضع سجود آن حضرت نمایان بود و لذا به آن حضرت سجاد می گفتند .

"امام زین العابدین چون از وضو فارغ می شد و اراده نماز می کرد،

لرزه بر اندام شریفش می افتاد.

از کثرت عبادت و بیداری روی مبارکش زرد شده بود و پاهای ایشان از کثرت قیام برای خداوند تعالی ورم کرده بود . چنان نماز می خواند که گویی، این آخرین نماز او است و می خواهد دنیا را وداع کند .
حسن خلق، حلم و خویشترداری و کظم غیظ و مراتب علم و دانش آن حضرت بسیار معروف و مشهور بود، زیرا که ایشان از خاندانی هستند که باب علم الهی هستند و هر که طالب علم و دانش است باید از آنان بیاموزد .

امام سجاد (ع)، همواره به یاد پدر بزرگوار خود حسین بن علی (علیه السلام) بودند .

هر وقت آب می نوشیدند، یا غذا می خوردند، یا می دیدند که گوسفندی را ذبح می کنند، به یاد واقعه کربلا و تشنگی و گرسنگی اهل بیت می گریستند .

مجموعه دعاهای آن حضرت، که مشتمل بر: حکمتها، معارف ناب توحیدی و بینش عمیق الهی آن حضرت و دایره المعارفی بزرگ و عمیق است، در کتابی تحت عنوان "صحیفه سجادیه" گردآوری شده است و بیقین بزرگترین معجزه آن امام است، زیرا گرچه از ائمه هدی

(عليهم السلام) خوارق عادات و معجزات فعلی بسیاری بروز کرده و نقل شده است، ولی بی شك وجود آن امامان و گفتار آن بزرگواران، خود بزرگترین شاهد بر صدق مدعای آنان و معجزه ای مجسم و عینی برای اندیشمندان ژرف نگر است و آنان را از هر معجزه دیگری بی نیاز می کند .

امام سجاد (ع) در روز ۱۲ یا ۱۸ یا ۲۵ محرم سال ۹۴ یا ۹۵ هجری (بنابر اختلاف روایات) توسط "هشام بن عبدالملك"، خلیفه اموی به شهادت رسیدند .

از امام باقر (ع) روایت شده است که فرمودند: "چون زمان وفات پدرم فرارسید، مرا به سینه خود چسبانید و فرمود: "ای فرزند گرامی! تو را به چیزی وصیت می کنم که پدرم هنگام شهادت خود مرا به آن وصیت کرد و آن این است که، بپرهیز از ستم کردن بر کسی که علیه تو یآوری ندارد جز خداوند!" بر طبق برخی از نقلهای تاریخی، امام سجاد (علیه السلام) در آخرین لحظات حیات خویش، سوره "واقعه" و "فتح" را تلاوت فرموده، پس از آن، این آیه را تلاوت کردند: "الحمد لله الذی صدقنا وعده وأورثنا الأرض ننبوء من الجنة حيث نشاء فنعم

أجر العاملين: ستایش مخصوص خداوندی است که وعده اش را در
مورد ما عملی ساخت و ما را وارث همه سرزمین بهشت گردانید، تا
در آن، هر جا که خواستیم جای گیریم .

پس چه نیکو پاداشی است برای عمل کنندگان! " آنگاه به عالم آخرت
سفر کردند .

مدفن شریف آن حضرت در بقیع، قبرستانی نزدیک مدینه و در کنار قبر
مطهر امامان گرامی، امام مجتبی، امام باقر و امام صادق (علیهم
السلام) است .

(والسلام علیه یوم ولد و یوم مات و یوم یبعث حیا .)

از کلمات گهربار آن حضرت است که به فرزندان خویش فرمودند: "یا
بنی اصبر علی النوائب و لا تتعرض للحقوق و لا تجب أخاک إلی الأمر

الذی مضرته علیک أكثر من منفعتہ له: پسر من! بر سختیها صبر کن و

متعرض حقوق مشو (حقوق دیگران را پایمال مکن) و برادرت را در

خواستہ ای که ضررش برای تو بیش از منفعتش برای او است اجابت

مکن - "!

والسلام./